

Paashomilie 2012 - Carlos Desoete

Pasen, wat is dat eigenlijk?

Is dat de lente die doorbreekt na de winter? Misschien, maar het is nog zoveel meer...

Of is dat de Arabische lente? Misschien ook, alhoewel ze in Egypte nog altijd niet overeen komen, ofschoon de stammen in Lybië aan het vechten zijn, en er in Syrië een burgeroorlog woedt met iets of niemand ontziend geweld...Ik denk dus eerder van niet...

Wat is Pasen?

Is dat Lazarus die uit zijn graf opstaat en verder leeft zoals hij gewoon is?

Zijn de paasboodschappers zij die zeggen dat de bankencrisis wel zal voorbijgaan, dat de kerkcrisis weldra voorbij zal zijn, en wij dan weer kunnen overgaan tot de orde van de dag?

Met Jesús en Cristina, onze Chileense gasten, had ik het de voorbije week over die tijd van de dictatuur in Chili, en de grote beweging van de NO, het grote neen aan de dictatuur... Was dat Pasen? Ik weet het niet, want zoals zovele keren is die no geen si geworden, het neen werd geen ja... Met andere woorden: men wist waar men tegen was, maar men wist niet waar men voor was... En toen namen de machtigen de touwtjes weer in handen, "zij veranderden iets, opdat er niets zou veranderen," opdat het leven van elk-voor-zich verder kan gaan, opdat de macht van het grote nooit genoeg gehandhaafd blijft...

Wat is Pasen?

Je kan Pasen niet verstaan zonder Goede Vrijdag.

Pasen gebeurt altijd na goede vrijdag

Goede vrijdag, dat is het moment dat alles donker wordt: je staat voor een muur, je hebt geen uitzicht meer, je weet niet meer waarin of waaruit.

Goede vrijdag zijn de momenten in je leven, waarop het voorhangsel van tempel scheurt en zoveel valse zekerheden op de helling komen te staan, waarop de dingen die je altijd belangrijk vond ineens bijkomstig lijken.

Goede vrijdag zijn de momenten dat je alleen staat, moederziel alleen, van je kleren beroofd: alle waardigheid ontnomen, alle houvast kwijt, en verlaten: van God en mens verlaten.

Waarop je weet: het is gedaan..

Heb jij ook al eens een goede vrijdag meegemaakt?

Jezus wel.

Hij heeft het meegemaakt, en zijn vrienden hebben het gezien: dat alles wegviel, en dat van hem niets overbleef, alleen wat naakte schamelheid, en een graf. Het graf van voorbij, zegt Oosterhuis.

Of anders gezegd: van Hem bleef alleen over: pure weerloze machteloze liefde. Dat was en is zijn kern. In de weerloosheid en de machteloosheid zie je hoe echt liefde is. De kern bleef over, en daarin de goddelijke stem die zegt: sta op.

Sta op, - het paaswoord - blijf niet zitten in je pijn en je kwetsuren, in je ontmoediging en wanhoop.

Sta op, blijf niet zitten in 'er is niets aan te doen,' of 'het is nu eenmaal zo'...

Sta op, blijf niet in het graf: laat dat achter je. Je moet verder... je moet leven, maar anders: die kern van liefde moet in jou tot leven komen.

Sta op, verrijst met Hem: Hij gaat je voor naar Galilea, dat betekent naar het gewone dagelijkse leven.

Daar zal het gebeuren. Daar zal Hij gebeuren.

Zoals het gebeurt in Ecuador en Guatemala, waar mensen als wij de handen in elkaar slaan en zorg dragen voor moeder aarde, en zorgen dat er leven is voor iedereen, en voor een leven dat niet gebouwd is op het grote nooit genoeg, maar op breken en delen.

Zoals het gebeurt in onze gemeenschap bij zoveel mensen die in stilte bezig zijn in de zorg voor de zieke, de arme, de vergetene, in de zorg voor de gemeenschap.

Voorbij goede vrijdag
kan een mens verrijzen
tot een leven waar God gebeurt
waar alles spreekt van ik ben er voor u
en waar breken en delen de rode draad is..

Voorbij goede vrijdag
kan een mens verrijzen
tot een leven waarvan je weet dat je niet alleen staat,
dat er iemand ons voorgaat
en ongebaande wegen wijst,
zijn vertrouwde aanwezigheid
wordt inwezigheid.

Voorbij goede vrijdag
kan een mens verrijzen

tot een leven dat Christus weerspiegelt,
waarin God gebeurt.

Of zoals zijn vrienden zeiden:

Hij leeft in ons,
en wij zijn zijn lichaam
gegeven aan de wereld.

Carlos Desoete